

 SVENSKA RIKSKONSERTEF
presenterar:

ONCE

FUTURUM ENSEMBLEN Stockholm

UPON

Ledare: KJELL-INGE STEVENSSON

A TIME...

STEFAN HARG, klarinett

JAN W MORTHENSON **Once...**

LUCIANO BERIO **Ricorrenze**

TORU TAKEMITSU **Rain Coming**

WITOLD LUTOSŁAWSKI **Slides**

HANS WERNER HENZE **Le Miracle de la rose**

Mars

15

Torsdag

Västerås

Torsdag 15 mars

kl. 19.30

Hässlö Park

Mars

16

Fredag

Skövde

Fredag 16 mars

kl. 19.00

TBV's Musikhus

Regementsgatan 7

Mars

17

Lördag

Gerlesborg

Lördag 17 mars

kl. 19.30

Konstskolan

Mars

18

Söndag

Ulricehamn

Söndag 18 mars

kl. 17.00

Musik & Dans-
skolan, Nygatan 6

Mars

19

Måndag

Borås

Måndag 19 mars

kl. 19.30

Museet,
Kulturhuset

Mars

20

Tisdag

Linköping

Tisdag 20 mars

kl. 19.30

Länsmuseet

PROGRAM

JAN W MORTHENSON
född 1940

LUCIANO BERIO
född 1925

TORU TAKEMITSU
född 1930

WITOLD LUTOSŁAWSKI
född 1913

HANS WERNER HENZE
född 1926

STEFAN HARG

har studerat för Sölve Kingstedt, Thore Janson och Kjell-Inge Stevansson vid Musikhögskolan i Stockholm och privat för bl.a. Hans Deinzer, Walter Boykens och Verner Nicolet. Med en repertoar som sträcker sig från klassiska verk till avantgarde har han turnerat i Sverige och utomlands och ingår i bl.a. Helios blåsarkvintett Sedan 1988 bildar han även duo medpianisten Katarina Ström-Harg. Den första konserten i sitt diplomprov spelade han på Musikhögskolan i Stockholm 30 januari i år; 23 maj framträder han i Berwaldhallen som solist med Radiosymfonikerna under Stig Westerberg i Carl Nielsens klarinettkonsert.

FUTURUMENSEMBLEN

har funnits i åtskilliga år på Musikhögskolan i Stockholm under ledning av Kjell-Inge Stevansson, lärare i klarinettspel och kammarmusik och sedan 1971 soloklarinettist i Radiosymfonikerna. Den är skolans specialensemble för nutida musik och ändrar av naturliga skäl utseende och sammansättning år från år. Dess unga elitmusiker har många gånger tidigare glatt en stor publik med engagerade framföranden av musik från deras egen tid.

Once... (1988) för klarinett, violoncell och piano
- Adagio senza misura. Poco più mosso. Quasi misura. Poco rubato
- Vivace; attacca:
- Calmo libero; attacca
- Allegro molto rubato. Meno mosso

Ricorrenze (1985-87) för blåskvintett

Rain Coming (1982) för kammarorkester

PAUS

Slides (1988) för elva solister

Le Miracle de la rose (1981); imaginär teater II
för klarinett och tretton instrument:

- Entrée
- Air (med mellanspel och Double)
- Plainte
- Riguadon
- Variations
- Loure
- Chansons provençales

Medverkande under turnén för Svenska Rikskonsserter mars 1990:

Ulrika Björkman *flöjt*
Ulrik Gustavsson *oboe*
Stefan Harg *klarinet (solo)*
Kjell-Inge Stevansson *klarinettensembleledning*
Friderike From *fagott*
Fredrik Dickfelt *horn*
Jonas Lindeborg *trumpet*
Mikael Oskarsson *trombon*
Markus Leoson *slagverk*
Daniel Propper *piano och celesta*
Olof Ericsson *violin*
Andreas Hagman *violin*
Thomas Heinemann *viola*
Katarina Wassenius *violoncell*
Staffan Lindberg *kontrabas*

Program Kjell-Inge Stevansson
Producent Lars Åkerblom
Assistent Mona Robertsson
Redaktör och foto Ove Nordwall
Grafisk form Pontus Reuterswärd

Svenska Rikskonsserter, Stockholm 1990

Once... skrevs på beställning av Odense stad för dess 1000-årsjubileum 1988 och uruppfördes där samma år av Den Fynske Trio. Förutom anspelningen på Odenses H.C. Andersen, så anger titeln också rent musikaliska egenheter: denna trio är till stor del ett solo med osynliga "skuggstämmor"; varje gestalt uppträder endast en gång; övergångar mellan instrument sker ofta på samma ton (prim); en av satserna rör sig kring en ton, etc. Komponerandet bygger på min speciella fortspinningsteknik med omedelbar variation av närmast föregående gestalt, dvs nya rörelser uppstår kumulativt snarare än ett grundläggande motiv.

(JWM)

Ricorrenze är en välfunnen titel till Berios blåskvintett, den första han skrivit sedan ett ungdomsverk (1948) och de humoristiska bagatellerna "Opus Number Zoo". "Ricorrenze" betyder något regelbundet återkommande och karaktäristiskt för musiken är framförallt de ständiga tonupprepningarna i snabbt staccato. Efter uruppförandet i Paris våren 1988 är Futurumensemblen den tredje grupp i världen som spelar verket. Kvintetten är tillägnad Pierre Boulez.

Rain Coming är ett i en serie verk för olika besättningar med föreställningen om regn som gemensamt tema. Den kompletta samlingen har fått titeln "Waterscape" och omfattar bland andra "Garden Rain" för brassensemble, "Rain Tree" för vibrafon och två marimbor och "Rain Spell" för flöjt, klarinett, harpa, piano och vibrafon. Tonsättarens avsikt var att skapa en följd av stycken, som liksom regnet självt genomgår olika förvandlingar för att kulminera i ett hav av tonal välklang. Besättningen här är flöjt (även altflöjt), oboe, klarinett, fagott, horn, trumpet, trombon, piano (även celesta), slagverk (vibrafon - som även spelas med stråke -, tre tam-tam, crotales), två violiner, viola, violoncell och kontrabas. Stycket är som helhet en

koloristisk variation över altflöjstens inledande figur.

I Lutosławskis **Slides** för elva solister: flöjt, oboe, klarinett, fagott, horn, slagverk (gran cassa, tomtoms och bongos), piano (även celesta), violin, viola, violoncell, kontrabas, intar slagverkaren dirigentens plats på podiet, med instrumenten framför sig och ryggen mot publiken. Han ger dock inga tecken eller insatser, utöver sitt eget spel, som samordnar början och slut av styckets olika sektioner. Däremellan förhåller sig ensemblens stämmor rytmiskt fritt till varandra, men med bestämda insatser markerade. Undantag utgör den för Lutosławskis stil karaktäristiska kulminationen, som börjar strikt koordinerad men sedan glider allt mer individualistiskt isär. Verktiteln betyder diabilder, den parallella polska är "Przezrocza". Verket är tillägnat den amerikanske tonsättaren Elliot Carter, som 1988 fyllde 80 år.

Jean Genets roman "**Le Miracle de la rose**" från 1946 utgör utgångsmaterial till Henzes "imaginära teater" för klarinett (även basklarinett) och tretton spelare; flöjt (även piccoloflöjt), oboe (även oboe d'amore och engelskt horn), fagott (även heckelfon, ad libitum), horn, trumpet, trombon, slagverk, piano (även celesta), två violiner, viola, violoncell och kontrabas. Till musikens sju satser, som alla övergår direkt i varandra, finns ett i partituret återgivet utförligt program, som återges separat för dem som även vill försöka följa verkets programmusikaliska förlopp.